

अभियान

ABHIYAN WEEKLY
abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३८ / अंक : १ / २०७७ साउन २ गते शुक्रबार / 17 July., 2020 / मूल्य रु. ९०/-

बाढी पहिरोको क्षतिप्रति पूर्वाजाहारा दुःख व्यक्त

बाढी पहिरोले जनधनमा पुऱ्याएको क्षतिप्रति पूर्वाजा ज्ञानेन्द्र शाहले दुःख व्यक्त गरेका छन्। उनले एक विज्ञप्ति जारी गर्दै धेरै मानिस घरवारबिहीन भएको सुन्दा, देखा र बुझदा आफू अत्यन्त दुखित भएको बताएका छन्। पूर्वाजाले शोक, विशेष, व्यथा र वेदनाको यो स्थितिमा सबैबाट सबैको राहत, उद्धार र उपचार पहल गर्न सम्बन्धित पक्षलाई आग्रह गरेका छन्। उनले विनासको यो बेला पर्याप्त सहयोग, सुव्यवस्था तथा निगरानी गर्न पनि आग्रह गरेका छन्।

>>> बाँकी ८ पेजमा

तागीलाई www.abhiyanonline.com.np ला पानि पढ्न सकिन्छ।

सम्बैधानिक आयोगहरू बेकम्मा

काठमाडौं। २०७२ सालमा निर्माण गरिएको संविधानले सम्बैधानिक आयोगहरूको संस्था बढाएर १३ पुर्याएको छ। अहिले ती आयोगहरू नै सरकारका लागि धैंडो सावित भएका छन्। पछिलो समयमा त्यस्ता आयोगहरूले पूर्णता समेत पाउन सकेका छैनन। भने केही आयोगहरूमा अध्यक्षमात्र रहेका छन् भने केही आयोगहरूमा अध्यक्षमात्र रहेका छन्। भने केही आयोगहरूमा अध्यक्ष सहित सदस्यहरू नै नियुक्त हुन सकेका छैनन। महिल आयोगमा अध्यक्ष सहित सबै सदस्यहरू खाली रहेको छ। संविधानले व्यवस्था गरेनुसार त्यस्ता आयोगमा नियुक्त गर्न सम्बैधानिक परिषदको व्यवस्था गरिएको छ। सो परिषदले नियुक्तिका लागि सिफारिस गरेपछि संसद अन्तर्गत रहेका सर्वजनिक सुनुवाई समितिमा सुनुवाई गरेपछि मात्र सकरारले त्यस्ता आयोगमा अध्यक्ष र

>>> बाँकी ८ पेजमा

कता हराएछ नागरिक समाज ?

काठमाडौं। नेपाल भ्रमणका क्रममा बुद्ध नेपालमा जन्मेका हुन् भनेका भारतीय प्रम मोदीले जर्मन मुगेर चान्सलरसंग बुद्ध भारतका हुन् भनिदिए। नेपाली नागरिक समा बोलेनन्। भारतका गुहमन्तीले लख्नाइबाट नेपालमा १ करोड भारतीय छन्, तिनको रक्षाका लागि भारतले चुप लागेर बन्न सक्दैन, तिनलाई नागरिकता दिनुपर्छ भनेर बोलेका थिए, नेपाली बुद्धिजीवी बोलेनन्। अहिले प्रधानमन्त्री ओलीले राम नेपालमै जन्मेका हुन् के भनेका थिए- दिल्लीदेखि काठमाडौंसम्मका भारतीय र नेपाली बुद्धिजीवी भनाउँदाहरूको कोकोहोलो सुनियो ? हो ओली इतिहासिविद होइनन, पुरातत्त्विद पनि

>>> बाँकी ८ पेजमा

आफ्नै अभियक्ति ओलीलाई घाँडो

पहिलो पटक प्रधानमन्त्री बन्दा बनाएको राष्ट्रवादी छवि स्वाहा

अवस्थामा पुगेको छ। पहिलो समयमा कोरोना भाइरसकै कारण लाखीं व्यक्तिले ज्यान गुमाएका छन् भने भण्डै सवा

करोड व्यक्ति संक्रमित भएका छन्। कोरोना भाइरसलाई नियन्त्रण र रोकथाम गर्न नेपाल कम्प्युनिट पार्टी

नेतृत्वको केपी ओली सरकार असक्षम सावित हुँदै गएको छ प्रधानमन्त्री केपी ओली पहिलो पटक प्रधानमन्त्री बन्दा उनले देखाएको राष्ट्रवादकै कारण उनको पार्टीलाई जनताले विश्वास गरेर भण्डै तुई तिहाई मत दिएका थिए। तकालिन नेकपा एमाले र माओवादी एकीकरण हुनु पनि दुई तिहाई नजिकको मत आउनुको अर्को कारण थियो। तर त्यति तुलो जनसमर्थन पाएको ओली नेतृत्वको सरकारले जनताले चाहेजस्तो काम गर्न सकेको छैन। प्रधानमन्त्री ओलीको अदाईर्वा कार्यकाल हेर्दा एक दुई काम बाहेक सम्भन्ध लायक कुनै काम हुन सकेको छैन। केही महिना अगाडि भारतले नेपालको केही भूभागलाई समेटेर आफ्नो राजनीतिक प्रशासनिक नक्सा प्रकाशित गरेपछि त्यसको नेपाली जनताले व्यापक विरोध गरे। त्यही कारण ओली नेतृत्वको सरकारले भारतले आफ्नो नक्साभित्र राखेका नेपालको भूभाग कालापानी, लिपुलेक र लिम्पियाधुरालाई नेपालको नक्सामा राखी संविधान नै संशोधन गरेर संविधानमा रहेको छ निसान छाप भित्र राखेको छ। त्यस विषयमा सबै

>>> बाँकी ८ पेजमा

भारतीय मिडियाले बुम्हुन् सार्वभौमसता ठुलो सानो हुँदैन

काठमाडौं। केही समयपैदिभारतीय सञ्चायाले नेपाल र नेपालका राजनीतिज्ञहरूलाई जोडेर समावायार प्रकाशित/प्रसारित गरेकोमा नेपाल सरकारले त्यस्ता आपत्तिजनक सामाजिको विरोध गर्दै भारतलाई कुट्टीनीतिक नोट पठाएको छ। नेपाल सरकारले गत शुक्रबार अर्थात असार २६ गते नै भारतमा रहेको नेपाली दूतावास मार्फत सो कुट्टीनीतिक नोट भारतको विदेश मन्त्रालयलाई बुझाएको छ। सो नोटमा भारतका केही सञ्चायार माध्यमले प्रसारित गरेका सामाजीहरू घृणित भएको र त्यस्ता सामाजीप्रति भारत सरकारको ध्यानाकर्षण गराउँदछै भनिएको छ। त्यस्ता सामाजीले भ्रम सिर्जना गर्नुका साथै सम्य समाजको सामाजिक मर्यादा र शिष्टाचारको

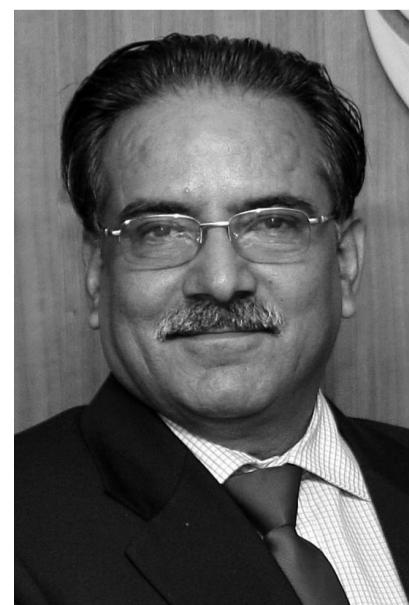
ख्याल नगर्नुका साथै नेपालीको भावाना र नेपाली नेतृत्वको व्यक्तित्वमा समेत चोट पुगेको नोटमा उल्लेख गरिएको छ।

सो नोटमा नेपाल सरकारले भारतीय मिडियाबाट प्रसारित समावायार सामाजीहरूको नेपालमा व्यापक विरोध हुँदै आएको छ। भारतीय टिभी

भएको छ भन्ने समेत नोटमा उल्लेख गरिएको छ। भारतीय सञ्चायामध्यमले केही समययता प्रसार र प्रकाशन गरेका समाचारहरूको नेपालमा व्यापक विरोध हुँदै आएको छ। भारतीय टिभी

>>> बाँकी ८ पेजमा

पार्टीमा राष्ट्रघाती र महान् कोही छैनन् : दाहाल

काठमाडौं। सत्ताधारी दल नेपाल कम्प्युनिट पार्टीको दुई अध्यक्ष मध्येका एक पुष्टकमल दाहालले आफ्नो पार्टीमा कोही राष्ट्रघाती र कोही महान् नरहेको बताएका छन्। अध्यक्ष दाहालले उक्त कुरा आफू नो निवाचन क्षेत्र चितवन पुगेर असार २८ गते बताएका हुन्। पार्टीको स्थायी कमिटीको बैठक रोकिएपछि आफ्नो निवाचन क्षेत्रमा भएको बाढी, पहिरोको स्थलगत निरीक्षण गर्न दाहाल चितवन पुगेका थिए। पार्टीको अर्का अध्यक्ष समेत रहेका प्रधानमन्त्री कोही ओलीरैग अन्तर्राष्ट्रीय बढिरहेको बेल पार्टी नै विभाजन हुने थोकी भन्ने आशका गरिएको बेल अध्यक्ष दाहालले भने कुनै हालतमा पनि पार्टी विभाजन नहुने भन्दै जिल्ला स्तरीय नेताहरूलाई ढुक्क हुन आश्वासन दिएका थिए। अहिले पार्टी विभाजन हुने सम्भावना ढुटेको भन्दै पार्टीमित्र कोही राष्ट्रघाती र कोही महान् राष्ट्रघाती कोही विदेशीसँग भुक्ने लम्पसारवादी भन्ने आरोपणा

स्थिता नभएको समेत बताएका छन्। केही ओली सरकारले केही महिना पहिला नेपालको केही भूभागलाई समेटेर भारतले आफ्नो राजनीतिक र प्रशासनिक नक्सा प्रकाशित गरेपछि त्यसको विरोध गर्दै ओली सरकारले भारतले अतिक्रमण गरिएको नेपालको भूभागलाई समेटेर नेपालको नक्सा प्रकाशित गरेपछि त्यसलाई सम्बन्धित राष्ट्रघातीको लक्ष्मण रेखा समेत नाथेको उल्लेख गरिएको छ। दुई देशबीचको गहिरो र बहुआयामिक सम्बन्धमा विशेषज्ञी समान सार्वभौमसता मित्रता र एक अर्कोका रुची र चासोको पास्पारिक समानमा आधारित छन्। तीनलाई थप सुदूर बनाउन मिडियाको ठुलो भूमिका हुन्छ। हामी प्रेस ख्वतन्त्राको समान गर्दछौं मिडियाले शिष्टता र मर्यादाको तीमा नाघनु हुँदैन भन्ने नोटमा उल्लेख गरिएको छ। भारतीय मिडियाले प्रेस ख्वतन्त्राको लक्ष्मण रेखा नाघने काम भएको छ भन्ने समेत नोटमा उल्लेख गरिएको छ। भारतीय सञ्चायामध्यमले केही समययता प्रसार र प्रकाशन गरेका समाचारहरूको नेपालमा व्यापक विरोध हुँदै आएको छ। भारतीय टिभी

>>> बाँकी ८ पेजमा

मानव निर्मित विपद् बन्द गर्ने

काठमाडौं। उत्तरी छिमेकी मुलुक चीनबाट फैलिएको कोरोना भाइरस (कोमिड १०) ले गर्दा मुलुक संकटमा परिरहेको अवस्थामा बाढी पहिरोले गर्दा थप संकट थपिएको छ। वर्षायाममा खोलानलाहरूमा पानी थपिए र बाढी पहिरो जाने सम्भावना भएपनि तिने तहका सरकारहरूले बेलैमा त्यसर्तर्फ ध्यान पुऱ्याउन नसक्दा ठुलो मात्रामा प्रत्येक वर्ष धनजनको

क्षति हुने गरेको छ। प्रत्येक वर्ष नेपलमा भण्डै २ सय जनाले बाढी पहिरोबाट ज्ञान गुमाउनु परेको छ भन्ने ३ अर्ब भन्दा बढीको क्षति हुने गरेको छ।

पछिलो समयमा स्थानीय सरकारहरूले विना अय्यन गरिने विकासले गर्दा पनि बाढी पहिरोले ठुलो मात्रामा धनजनको क्षति पुऱ्याएको

>>> बाँकी ८ पेजमा

www.prabhubank.com

PRABHU SALARY SAVING

मेरो आर्जन नै
मेरो आत्मसम्मान
आर्जनको सुरक्षण
प्रभु Salary Saving

५.५%

ब्याजदार

Martyrs' Day Continue in the Indian Occupied Kashmir

Mr Chaudary

Every year, Kashmir Martyrs' Day (Youme Shudaha-e-Kashmir) is commemorated on July 13 in the memory of 21 Kashmiris who were martyred outside Srinagar Central Jail by the troops of Dogra Maharaja on July 13, 1931. This very day is observed on both sides of the Line of Control and all over the world by the Kashmiris to pay homage to these Kashmiris.

However, the history of Dogra rule (1846-1947) in Kashmir is replete with tyrannous treatment, meted out to the Kashmiri Muslims by Dogra forces. Under the Dogra rule, they were leading so miserable life that it was difficult to differentiate them from beasts. Slave labour, heavy taxes, capital punishment for cow slaughter, and living under constant terror was the order of the day.

On April 19, 1931, the ban of Eid Khutba (Sermon) ignited widespread demonstrations in the Jammu city for a number of days. It was followed by the desecration of the Holy Quran at the hands of Dogra forces, which resulted in outrage among the Muslims throughout the state. In Srinagar, people gathered in Jamia Masjid to denounce this blasphemy. One such get-together was held in Khankah-e-Muella Srinagar, which was addressed by prominent Kashmiris. When the meeting was concluded, a youth, Abdul Qadeer, pointing his finger to the Maharaja's palace, raised slogans "destroy its every brick." With the accusation of sedition, he was arrested forthwith. Abdul Qadir was to be tried in the court, but due to large public resentment, the court was shifted to Central Jail Srinagar.

On July 12, 1931, in response to the shifting of court, intense public protests were held throughout the city. The next day, on July 13, 1931, thousands of people thronged the Central Jail Srinagar to

witness the in-camera trial of Abdul Qadeer. As the time for obligatory prayer approached, a young Kashmiri stood for Azan. The Dogra Governor, Ray Zada Tartilok Chand ordered soldiers to open fire at him. When he got martyred, another young man took his place and started Azan. He was also shot dead. In this way, 21 Kashmiris embraced martyrdom in their efforts to complete the Azan. The people carried the dead and paraded through the streets of Srinagar,

with Pakistan, considering the geographical proximity—the majority of Muslim population (77%), language and cultural relations of Jammu and Kashmir.

Since 1989, various forms of state terrorism have been part of a deliberate campaign by the Indian army and paramilitary forces against Muslim Kashmiris. It has been manifested in brutal tactics like crackdowns, curfews, illegal detentions, massacre, targeted

with it, Jammu and Kashmir was bifurcated into two union territories—Jammu and Kashmir and Ladakh.

Besides, Indian other malevolent acts such as the introduction of new domicile law against the majority of Kashmiris, issuance of domicile certificates to 25000 non-Kashmiris and intermittent shelling inside Pakistani side of Kashmir in relation to the Line of Control (LoC)—which has killed hundreds of innocent

are still violating the lockdown by protesting against Indian illegal actions. In order to conceal India's state terrorism, Kashmir has been cut off from the rest of the world. But, some reports and images are appearing in the world and the social media, which show extrajudicial killings of innocent people by the ruthless Indian military and paramilitary troopers.

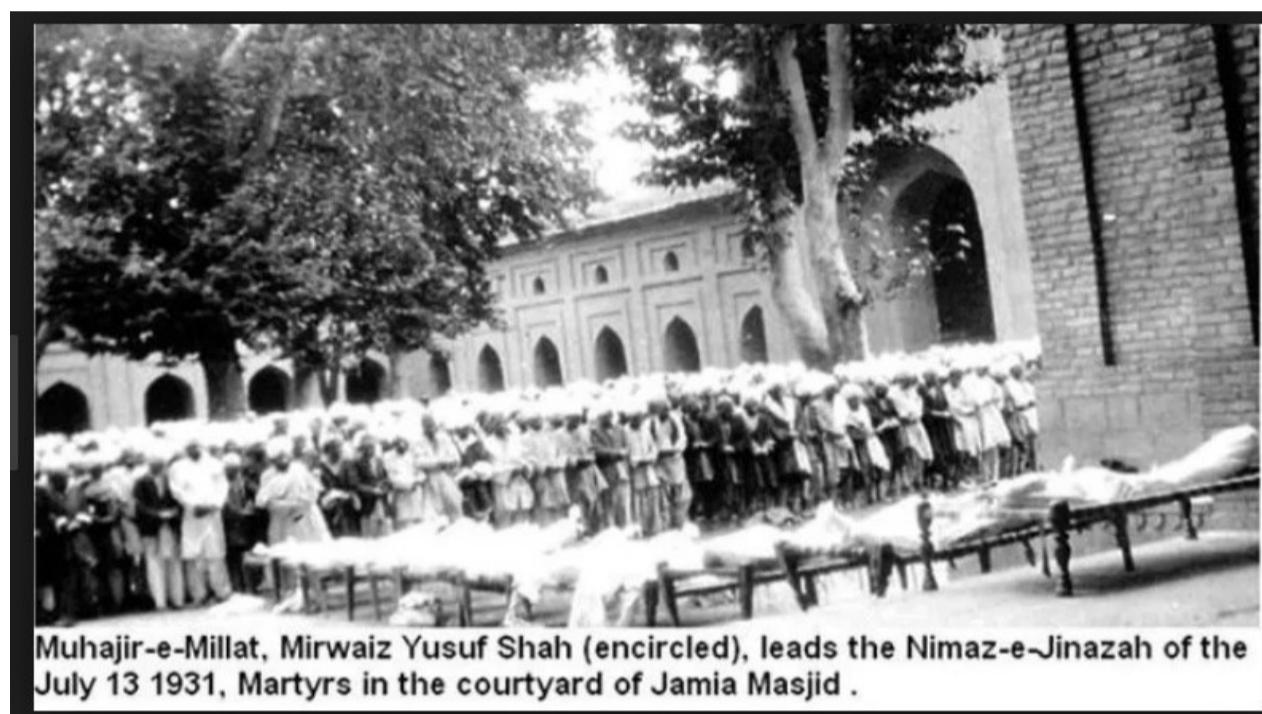
In this connection, the martyrdom of a 65 years old person Bashir Ahmed Khan on July 1, this year who was dragged out of his car and shot dead by Indian paramilitary troopers in front of his grandson-three-year-old toddler in Sopore, Srinagar, shocked the world. The horrifying event triggered massive outrage and protests in Indian Kashmir.

Ironically, despite a lapse of 72 years, Kashmiris are still struggling and sacrificing to achieve their alienable right under the UN resolutions for the plebiscite in Jammu and Kashmir.

While, Indian forces have been also employing various draconian like Armed Forces Special Powers Act (AFSPA), the Public Safety Act (PSA), etc. in killing the Kashmiri people, and arbitrarily arrest of any individual for an indefinite period. Besides Human Rights Watch, in its various reports, Amnesty International has also pointed out grave human rights violations in the Indian Controlled Kashmir.

Nevertheless, the Martyrs' Day has given a new impetus to the Kashmir's struggle for independence.

Observing the Youme Shuhada-e-Kashmir on July 13 all over the world, Kashmiris renew their pledge to continue the ongoing war of liberation for the accomplishment of their right of self-determination and for the independence of Kashmir from the despotic Indian rulers who continue state terrorism in the Indian Held Kashmir like the Dogra rulers. In these terms, Martyrs' Day continues in the Indian Occupied Kashmir.

Muhajir-e-Millat, Mirwaiz Yusuf Shah (encircled), leads the Nimaz-e-Jinazah of the July 13 1931, Martyrs in the courtyard of Jamia Masjid .

chanting slogans against Dogra brutalities. A complete strike was observed in the city, which was followed by weeklong mourning. This incident shook the whole state and the traffic from Srinagar to Rawalpindi and Srinagar to Jammu came to halt from July 13 to 26, 1931. The 21 martyrs are buried in Martyrs' Graveyard at Khawaja Bazar, Srinagar.

Consequent to these brutal killings, the Kashmiri leadership realized the need to form a political party, Muslim Conference (MC) with a view to waging a struggle for their freedom. Afterward, on July 19, 1947, MC passed a resolution to merge Kashmir

killings, sieges, burning the houses, torture, disappearances, rape, breaking the legs, molestation of Muslim women and killing of persons through fake encounters.

When Indian fanatic Prime Minister Narendra Modi, the leader of the ruling party BJP, came to power, he accelerated anti-Kashmir moves. Since August 5, 2019 Modi's government ended the special status of the Jammu and Kashmir to turn Muslim majority into a minority in the Indian Occupied Kashmir (IOK). Implementing the August 5 announcement, the Indian central government issued a notorious map on October 31, 2019. In accordance

villagers, indicate 'Modi's fascist India'. Thus, New Delhi completely ended any sort of dialogue with Islamabad to settle the Kashmir issue.

Now, more than 11 months have passed. But, Indian extremist rulers continue lockdown in the IOK where Indian forces have broken all previous records of gross human rights abuses by martyring tens of thousands of the Kashmiris through brutal tactics.

Despite the deployment of 900,000 troops in the IOK and intensification of firing by the Indian forces in wake of shortage of foods, medicines for the patients and coronavirus pandemic, innocent Kashmiris

महाव्याधिविरुद्ध लड्न स्ट्यान्डर्ड चार्टर्डले दियो ३ करोड ५३ लाख

जारी कोभिड-१९ को महाव्याधिविरुद्धको मानवीय सहयोगमा स्ट्यान्डर्ड चार्टर्ड बैंक नेपालले थप १ करोड ७५ लाख सहयोग गरेको छ । कोभिड-१९ विरुद्धको लडाइँमा स्ट्यान्डर्ड चार्टर्डको यो तेस्रो आर्थिक सहयोग हो ।

योसँगै स्ट्यान्डर्ड चार्टर्डको कुल सहयोग राशि ३ करोड ५३ लाख पुगेको छ । बैंकले यसअधि नेपाल सरकारको कोषमा १ करोड १६ लाख र पासाड ल्यामु माउन्टेनेइल फाउन्डेशनमार्फत मानवीय सहयोगमा खार्चिन ५८ लाख रुपैयाँ प्रदान गरिएको छ । 'महाव्याधिको

यो कठिन घडीमा हाम्रो यो बैंकले हाम्रा समुदायलाई सहयोग गरिएहो प्रतिबद्धता दोहो(याउन चाहन्छ । एकसन एडर्सेंगको पछिल्लो साफेदारीले महाव्याधिको कारण अभरमा परेका विपन्नहस्तको जीवनमा वास्तविक एवं दीर्घकालीन परिवर्तन गर्नेछ,' बैंकका सिइओ अर्निभान घोष दस्तिदारले भनेका छन् ।

Standard Chartered

खर्चिनेछ । जसअन्तर्गत पिपिई, मास्क, स्पानिटाइजरजस्ता कोभिड-१९ विरुद्धका सुरक्षा एवं सरसफाइका सामग्री र यो महाव्याधिको संक्रमणबाट जोगिने उपाय एवं स्वास्थ्य सचेतनाका कार्यक्रमहरू रहेनेछन् । यो परियोजना सीमान्तकृत र जोखिममा रहेका समुदायमा लक्षित रहेको छ ।

सूर्य नेपाल प्रा. लि.

मंगलदीप

पूजा अगरबत्ती

अब पूरा हुन्छ...

हाम्रो परिव्रत्र पूजा

मंगलदीप चन्दन

मंगलदीप थुलाफ

मंगलदीप चन्दन

मंगलदीप थुलाफ

मंगलदीप चन्दन

मंगलदीप थुलाफ

लोकतन्त्रको राम को, रावण को ?

राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

लोकतन्त्र आयो, रामराज्य नै आँच्छ भनेको त बचेखुचेको मर्यादासमेत सफाचट भयो । लोकतन्त्रमा लोकमाथि आसुरी प्रवृत्ति हावी भएर जता पनि मत्स्य न्याय पो देखिन्छ । जंगलराजजस्तो शासनलाई के लोकतन्त्र भन्नु लोकतन्त्रके उपहास उडाएजस्तो लाग्छ । रामको जन्मभूमि विवाद चर्किएको छ । इतिहासकारहरूले यसबाटे लेख्नालाई, अनुसन्धानकर्ताहरूले निधो गर्लाई । अहिले राजनीतिमा राम र रावणको चर्चा जरूरी छ । कारण देशमा अनेक परिवर्तन भए, रामराज्य धर्मग्रन्थहरूमात्र सुन्न पाइने भयो । आधुनिक युग मानवाधिकारको युग भनिन्छ, मानवाधिकार यही कालखण्डमा सबैन्दा बढी उल्लंघन भइरहेका छन् । रावण अधर्मको प्रतीक हो । रावणका १० टाउका थिए, ती टाउका ४ बेद र ६ उपबेदका ज्ञानको प्रतीक पनि थियो । त्यस्ता विद्वान रावण त अधर्मीका प्रतीक बने र हरेक दशेमा उनको प्रतिमूर्तिमा आगो लगाएर धर्मको आह्वान गरिन्छ ।

रावणका अवशेषका रूपमा रहेका विकृतिमा धेरैपल्ट आगो लगाइयो । जसले आगो भोस्यो, उसले बढी विकृति फैलाइ रहेको छ । अधर्म भन भन पनिएर पो गएको छ ।

असमानता बढ्यो । आधुनिक कालमा रावण भनेको निरंकूशता हो, शोषण, विभेद, असमानता र पूर्वाग्रह हो । यी सबै अवगुण हाम्रा राज्यसञ्जालका सबै तह र तप्कामा छन् । रावण त धर्मका ज्ञाता थिए, हाम्रो नेतृत्व त अधर्मका फोहरका डड्गुर हुन् । तिनले आफूलाई चोख्याएको दिन, निर्मलीकरण गरेको दिन, उनीहरू रावणबाट रामावतारमा पनि आउनसक्थे । तर जो स्थापित छन्, तिनले आफूलाई परिवर्तन गर्ने कालखण्ड पार गरिसके । उनीहरू संविधानको लक्षण रेखा बस्न न्याय र कानुन तोड्न सबैव प्रवृत्त रहनुले यो कुरा पुष्टि गरेको छ ।

अधुरो र अपुरो हुनु भनेकै असफलता हो । क्रान्ति अपुरो, अधुरो भन्नु गलत हुनेछ, किनभने जनयुद्ध र जनआन्दोलन मिसिएर परिवर्तन आयो । परिवर्तनपछि संविधान पनि बन्यो र संवैधानिक हिसावले चुनाव पनि भयो । तर चुनावपछिको २ वर्षमा के भयो ? चुनावले के दियो ? यति मिमासा गर्ने हो भने जनतामा नैराश्यता छ, राष्ट्र असुक्षित देखिन्छ, स्थिरता छैन र जनता पनि लथालिङ्ग, भातभुज्ग अवस्था छ । यो स्थिति भनेको अधुरो हो, अपुरो हो । यसको कारक तत्व भनेको संविधान हो । संविधानले संवैधानिक शासन गर्ने निर्वैशित त गन्यो, कतै न कर्ते संविधानमा चुक छ र विधिको शासन स्थापित हुनसकेन ।

यसकारण संविधान अधुरो र अपुरो छ । अधुरो र अपुरो संविधानले दिने भनेकै अराजकता हो । दोष कोरोना भाइरसलाई दिए पनि, दोष पुरानो व्यवस्था अथवा लामो राजतन्त्रलाई दिए पनि यथार्थमा १४ वर्ष शासन गर्ने नेताहरू असफल भएकै हुन्, तिनले निर्माण गरेको

संविधान असफल भएकै हो । कानुनविद मैकिभरले उहिल्यै भनेका थिए- कानुनको पालनाको आधार भय होइन, कुनॅन पालना गर्ने इच्छा हो ।

संविधान बन्यो, जारी भयो, कार्यान्वयन भयो भन्नेहरू जो जिति जिम्मेवार बर्ग छन्, पहिले जिम्मेवार सरकार छ, तिनीहरू कसैले पनि कानुन पालना रेका छैनन् । शासन, सत्ता, शक्तिमा बसेका र राजनीति गन्हरुमा कानुन पालना गर्ने इच्छा देखिरैन । उनीहरू ३० वर्ष अधि कहाँ थिए । उनीहरू १४ वर्ष अधिको अवस्था कस्तो थियो ।

भनेकै सोभालाई सुली र चोरलाई चौतारो हुनसक्ने कानुन हो । कानुन फितलो हुनु र कानुनको अपव्याख्या गरेर व्यक्ति, समाज, राष्ट्र प्रताडित हुनु र विदेशीले समेत हाम्रो कानुनको लाभ उठाउनु भनेकै संविधान कमजोर हुनु हो । संविधान दुर्घटना भइसकेको प्रमाण हो ।

सिसेरोले भनेका थिए- इच्छाको प्यास कहिले बुझदैन । व्यक्ति कहिले पनि सन्तुष्ट हुँदैन । हो, यस्तै प्यास लागेको छ हाम्रा प्रतिनिधि पात्रहरूलाई । उनीहरू ३० वर्ष अधि कहाँ थिए । उनीहरू १४ वर्ष अधिको अवस्था कस्तो थियो ।

● ● ●

आधुनिक कालमा रावण भनेको निरंकूशता हो, शोषण, विभेद, असमानता र पूर्वाग्रह हो । यी सबै अवगुण हाम्रा राज्यसञ्जालका सबै तह र तप्कामा छन् । रावण त धर्मका ज्ञाता थिए, हाम्रो नेतृत्व त अधर्मका फोहरका डड्गुर हुन् । तिनले आफूलाई चोख्याएको दिन, निर्मलीकरण गरेको दिन, उनीहरू रावणबाट रामावतारमा पनि आउनसक्थे । तर जो स्थापित छन्, तिनले आफूलाई परिवर्तन गर्ने कालखण्ड पार गरिसके ।

● ● ●

उल्लंघन गर्नु, कानुनका छिद्रहरूको लाभ उठाएर अपराधीलाई काखी च्याने, यसैमा बहादुर सम्भन्ने जुन प्रवृत्ति मौलाएको छ, त्यो भनेको संविधानको असफलता हो । प्रभाव र दबावमा चलखेल गर्न सकिने कानुन केको कानुन ? आज कानुनप्रति जनतामा सम्मानको भावनामा हास आएको छ । यसको मूल कारकतत्व

नयाँ नेपाल बनाउँछ भन्ने ती सबै नेता, प्रशासक र तिनका आफन्त, चाकरीदाहरू आज सम्पन्न, सम्भान्त सामन्त बनिसकेका छन् । मोहनचन्द्र अधिकारीजस्ता एकादुक्का व्यक्तिहरू किनारा लागेर पीडित देखिन्छ, ९९ प्रतिशत राजनीति गर्नेहरूले राजनीतिलाई व्यवसाय बनाएर, सत्ताको दलाली गरेर आफूलाई श्री ३

को हैसियतमा पुऱ्याइसकेका छन् । जो सर्वहाराको राजनीति गर्नु, समाजवाद र राष्ट्रियताको राजनीति गर्नु भन्नेहरू थिए, ती सबै तिल्के मारवाडी बनिसकेका छन् ।

कानुन देशको नेतिक उन्नतिको ऐना हो । यही मान्यताको कसीमा हेर्दा देश अनेतिकाको भूमीरामा फनफनी धुमिरहेछ । हामी स्वतन्त्र छौं, कानुनको लक्षण रेखा कोर्छै तर मान्दैनौ । हामी बच्चन नमान्ने स्वच्छताकारी बनेका छौं । यही अनुशासनहीनतालाई हामी लोकतन्त्रिक गणतन्त्र नेपाल भनिरहेका छौं ।

प्रश्न उठ्छ, हाम्रो विवेकको मानक के हो ? प्रश्न उठ्छ, हामी लोकतन्त्रिक कि निरंकूश ?

जुका गाईको कल्चौडैमै पुगे पनि जुकाले दुध होइन, रगत नै चुस्छ । रगत चुस्तु जुकाको प्रकृति हो, नियति हो । हामीले छानेका, हामीले विश्वास गरेका नेताहरू हामीमाथि शासन गरिरहेका छन् । हामीले तिनलाई विश्वास गरेको सुशासन देउ भनेर हो । राजनीतिलाई सेवाभावको सँचोमा ढालेर अधि बढ भनेर हो । तर हाम्रा नेताहरू हाम्रो मत लिन्छन् र हामीलाई जुका बनेर हाम्रो रगत चुस्त्न, देशको मासु लुँछन् भने यिनीहरूको नीति, नियति भनेको व्यापार हो । घर जलाएर आगो ताने तत्व राष्ट्रवादी, जनवादी हुनसक्दैन । शेषसपियरले लेखेका थिए- कायरहरू जीवनकालमा पटक पटक मर्जन् । वीरो आवरणमा यी कायरहरू जनता र राष्ट्र छातीमा पटक पटक मरिरहेका छन् । यिनमा राजनेता बन्ने इच्छाशक्ति र आत्मबल नै छैन ।

जनयुद्ध र जनआन्दोलनको आगोमा खारिएर निस्केका नेता । राजाको निरंकूशता चाहिदैन भन्ने उत्सुकता जगाएका जाजल्यमान नेता, यिनले त देशमा समृद्धि र सुख ल्याउँछन् भन्ने जुन विश्वास थियो, १४ वर्षमा यिनले

>>> बाँकी ६ पेजमा

साल्ट ट्रेडिङ कंपनीसिंग्टन द्वारा प्रवर्द्धित ग्राही साल्ट

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको मित्र बाहिर रावर कोट मै बीचमा स्टिलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पून: प्रयोग गर्ने न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिबाट चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुव्वक हुन्होस

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

पद्ध्यौ हामी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

जन्यौ ज्यूँदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादुर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

अभियान

सम्पादकीय

हार्मी ३८ औ वर्षमा प्रवेश

तेपाली पत्रकारिता जगतमा केही सहयोग पुऱ्याउने प्रमुख उद्देश्य राख्वेर यस साप्ताहिक पत्रिकाको पहिलो अंक २०४० साल श्रावणमा प्रकाशित भएको थियो । यस साप्ताहिक पत्रिकाको नाम रन्को साप्ताहिक राखिएकोमा विविध कारणले गर्दा रन्को साप्ताहिकबाट २०४७ सालमा नाम परिवर्तन गरी अहिले अभियान साप्ताहिक नामबाट पत्रिका प्रकाशित भइरहेको व्यहोरा जानकारी गराउन पाउँदा हामीलाई हर्ष लागेको छ । निश्चय पति पत्रकारिता सजिलो विषय होइन । त्यसमा पति स्वतन्त्र पत्रकारिता गर्नु हाम्रो परिवेशमा निकै कठीन कार्य मानिन्छ । पत्रकारिता गरेको र समाचार लेखेवापत तै हाम्रा धेरै मित्रहरूले ज्यात गुमाइसकेका छन् । राजनैतिक क्षेत्रमा देखिएका विकृति र विसंगतिकै कारण पत्रकारहरू असुरक्षित भएका छन् । राजनैतिक दलहरूको स्वार्थ अनुकूलका समाचारहरू प्रकाशित नगरिएकै कारण डेकेन्द्रराज थापा, प्रकाश ठकुरी, वीरेन्द्र शाह, उमा सिंह, शिव पौडेल यादव पौडेले, प्रेम गुप्तालगायतका अन्य धेरै पत्रकारहरूको हत्या भएको थियो । पत्रकार तै सुरक्षित नभएपछि सर्वसंघरण नागरिकहरूको हालत कस्तो होला सहजै अनुमान गर्न सकिन्छ । वर्तमान केपी ओली सरकारबाट सञ्चार जगत्ले ठुलो आशा एवं विश्वास गरेका भएपनि ओली सरकारले सञ्चार क्षेत्रमाथि पटक पटक प्रहार गर्दै आर्थिक नाकाबन्दी लगाउने प्रयास गरिरहेको छ । त्यसको हामी घोर भूत्सना र विरोध गर्दछौं ।

मुलुकमा राजनैतिक परिवर्तन भएपछि मुलुकवासीले निकै ठूलो आशा र भरोसा गरेका थिए । पत्रकारिता क्षेत्रमा लाग्ने व्यक्तिहरूले समेत अब पत्रकारिता क्षेत्रमा सुधार आउने आशा गरेको भएपनि सम्पूर्ण नेपाली जनताको आशा र विश्वासमाथि राजनैतिक दलहरूले बज्र प्रहार गरे, त्यसै अनुरूप पत्रकारिता क्षेत्रमासमेत बज्र प्रहार भयो । राजनीतिक दलका पछाडि दौड्ने पत्रकारबाटैक स्वतन्त्र पत्रकारिता गर्ने व्यक्तिहरूलाई राज्यले वेवास्ता गयो, अर्थात् उनीहरूलाई राज्यले सौतेनी व्यवहार गरेर उनीहरूलाई सेवा र सुविधाबाट बचित गरायो । तर त्यति हुँदाहुँदै पनि पत्रकारितामा लागेको व्यक्तिहरूले हिम्मत हारेनन् र आफ्नो पत्रकारितालाई नै आदर्श मान्दै अगाडि बढेका छन् । यसै क्रममा यस अभियान साप्ताहिकले समेत अनेक प्रकारका दुःख कष्ट सहनु परेको छ । राज्यबाट प्रदान गरिने विज्ञापन लगायतका अन्य सुविधाहरू विभिन्न बहाना गरेर बचित गर्ने गरिएको भए पनि आदरणीय पाठक शभु चिन्तकहरूको मायाले गर्दा हामी ३७ औं वर्ष पुरा गरी ३८ औं वर्षमा पढ्रेश गर्न सफल भएका छौं । यस साप्ताहिक पत्रिकालाई यहाँसम्म पुऱ्याउन सहयोग र सद्भाव राख्ने सम्पूर्ण आदरणीय पाठक, विज्ञापन दाता तथा शभु चिन्तकहरूलाई हामी धन्यवाद दिन चाहान्छौं ।

आदरणीय पाठकवृन्द नेपालमा पत्रकारिता गर्नु जोखिमपूर्ण कार्य हो । थोरै समयमा धेरै पत्रकार मित्रहरूको हत्या भएको छ । केहीलाई वेपत्ता पारिएको छ, यस्तो अवस्था विद्यमान रहँदा पनि सरकार भने पत्रकारहरूको सुरक्षा गर्न असफल साबित भएको छ । सरकारको बोली र व्यवहारमा भिन्नता पाइएको छ । राजनैतिक दलका कार्यकर्ता मारिएमा तत्कालै उनीहरूलाई राहत प्रदान गरिने भएपनि पत्रकारहरूलाई त्यस्तो राहत प्रदान गरिएको छैन । पार्टीगत स्वार्थका लागि राजनैतिक दलका कार्यकर्ताहरूबाटै पत्रकारहरूको हत्या, कुटिपिट हुनु र अपहरण गरिनु निश्चय पनि राजनैतिक दलका लागि सुहाउँदो विषय होइन । राजनैतिक दलको पिछलागु नभएको खण्डमा स्वतन्त्र रूपमा रहेर पत्रकारिता गर्नु निश्चय पनि यहाँ पहाड फुटाउनु सरह भएको हामीले महसुस गरेका छौं । राज्यको चौथो अंग मानिने पत्रकारिता जगतको त सुरक्षा दिन सरकार असफल छ भने त्यस्तो सरकारले आफ्ना जनताको सुरक्षा कसरी गर्न सक्छ ? यो आफैमा उडिजएको प्रमुख प्रश्न हो भन्नेहामीले ठाउँका छौं ।

प्रत हा भनन हानिला ठिक को छौ।
 अन्त्यमा, आजका मितिसम्म यस साप्ताहिक पत्रिकालाई यहाँसम्म ल्याउन सहयोगे गर्ने सम्पूर्ण आदरणीय जनसमुदायलाई हार्दिक धन्यवाद दिई हास्त्रा विज्ञापनदाता, शुभचिन्तक, पाठक, विक्रेतालगायत सम्पूर्ण नेपाली दाजुभाइ दिवीबिहीहरूमा हामी विनम्र अनुरोध गर्न चहान्छौं अबका दिनमा समेत यस साप्ताहिक पत्रिकाले स्वतन्त्र पत्रकारिताको भूमिका निवार्ह गर्ने कार्यलाई आगाडि बढाउने छ, पितपत्रकारितालाई कहिन्नै बढावा दिने छनै भने कुरामा हामी तपाईंहरूलाई विश्वास दिलाउँदै आउँदा दिनसम्ममा समते तपाईंहरूको सक्रिय सहयोग र समर्थन रहने आशा गर्दै हामी ३८ औं वर्षमा प्रवेश गरेको छौ।

दुई अध्यक्षबीचको सहमति अस्वीकार्य छ : खनाल-नेपाल

• દેવેન્દ્ર ચુડાલ

devendrachudal@gmail.com

भनिरहेको छ भने अर्कोतिर जनप्रतिनिधिहरूको सेवा सुविधा बढाई रहेको छ । त्यसैले प्रमाणित हुन्छ ओली सरकारले भन्ने गरेको भ्रष्टाचारमा शुन्य सहनशीलता बालुवाटार र सिंहदरबारभित्रै सिमित भएको छ ।

प्रधानमन्त्रीको अर्को नारा हो समृद्ध नेपाल सुखी नेपाली त्यसको ज्वलन्त उदाहरण हो सत्ताधारी दल नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टीभित्रको व्यवहारलाई हेरे प्रष्ट हुन्छ । प्रधानमन्त्रीले आफ्नै पार्टीका नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई त खुसी राख्न सक्नु भएको छैन भने वहाँको सरकारले सम्पूर्ण नेपाली जनतालाई सुखी राख्छ भन्ने विश्वास गर्ने आधारहरू देखिएका छैनन् । नेकपाभित्रै अहिले सत्ता संघर्षको लङ्डाई चलिरहेको छ । पार्टीका दुई अध्यक्ष मध्येका एक अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल लगायतका वरिष्ठ नेताहरू भलानाथ खनाल माधव नेपाल, बामदेव गौतम, नारायणकाञ्जी श्रेष्ठहरूले प्रधानमन्त्री ओलीले गफमात्र गर्ने गरेको तर कुनै काम गर्न नसकेको भन्दै पार्टी अध्यक्ष र प्रधानमन्त्री दुवै पदबाट राजिनामा

A black and white close-up portrait of Dr. Mahathir Mohamad. He is wearing a traditional black agong cap and glasses, looking slightly to his right with a thoughtful expression.

पछिल्लो समयमा पिडितलाई राहत पुऱ्याउनका
लागि लागि परेको बताइरहेपनि वास्तविकता
भने अलगै रहेको छ । यसरी नेपाल कम्युनिष्ट
पार्टीभित्रको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा त्यसको
प्रत्यक्ष मारमा जनता परेका छन् । सत्ताधारी
दलका नेता तथा कार्यकर्ताहरू पिडितको
उद्धारमा खटिनुको बदला प्रधानमन्त्रीको पक्षमा
काठमाडौं लगायत मुलुकका अन्य जिल्लामा
समर्थनका नारा लगाउँदै हिँडेका छन् ।
पार्टीका वरिष्ठ नेताहरूले ओली सरकारलाई
नै निरन्तरता दिने हो भने अर्को निर्वाचनमा
नेकपाले सामान्य बहुमतसम्म ल्याउन नसक्ने
भन्दै अहिले नै नेकपा आधा खुम्खिसकेको भन्दै
जसरी भएपनि ओली सरकारलाई विस्थापित
गर्न कोठे रणनीतिमा लागेका हुनाले नेकपालाई
जनताको होइन सत्ताको माया रहेको प्रष्ट

भएको छ ।
नेकपाभित्रको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा
त्यसको प्रत्यक्ष असर सरकार र जनतामा
परेको हुनाले पार्टीले के निर्णय गर्नुपर्ने हो ?
सो गरी मुलुकलाई निकास दिनु आवश्यक
छ । आफैनै पार्टीलाई एक ढिक्का बनाएर
अगाडि बढाउन नसक्ने नेकपाका नेताहरूले
मुलुकलाई अगाडि बढाउन सक्ने सम्भावना
न्यून देखिएको छ । त्यसैले अब नेकपाका
सबै वरिष्ठ नेताहरू शिर्ष तहमा रहेर दोस्रो
तहका नेताहरूलाई सरकार र पार्टीको
नेतृत्व नसुम्पिने हो भने नेकपाको भविष्य
समेत अन्धकारमा पर्ने र जसरी विश्वबाट
कम्युनिष्टहरू हराए त्यसैगरी नेपालबाट समेत
इजाजन सक्ने सम्भावना देखिएको छ ।

कांग्रेसमा सप्ना, प्रेण र विचारमुक्त युवा

रञ्जन काफ्ले

प्रविधि, विश्वविद्यालय, बजार र संयोजकता (केनेकिटभिटी)को दरूत विकास र विस्तारले आज अवसर, ज्ञान र सोतासँगको आमपहुँच असाथै सहज र सुलभ बनाएको छ। यसेले हरेक नयाँ पुस्तासँग अधिलो पुस्ताभन्दा थप योग्यता, विद्वाता, ज्ञान, उदारता र विवेकशीलताको अपेक्षा गरिन्छ। तिनै गुणको बलमा आज कोस्टारिकादेखि आयरल्यान्डसम्म, हैटीदेखि न्युजिल्यान्डसम्म सत्ताको नेतृत्वमा नयाँ पुस्ता छ मात्र हैन, यसले सफल नेतृत्व पनि गरिरहेको छ। ती उमेरले युवा छन्, क्षमताले श्रेष्ठ छन् र तिनको कार्यसम्पादन अब्बल छ।

व्यापार, उदाम, विज्ञान र अनुसन्धान क्षेत्रमा नेपाली युवा पनि कम छैन्। प्रसिद्ध फोर्क्स पत्रिकाको एसियाली उत्कृष्ट युवाको सूचीमा पर्न नेपाली युवा सफल भएका छन्। त्यसको ठीक विपरीत हाम्रो राजनीतिक वृत्त भने युवाको उपरिथित र उपरिथित युवाको गुणस्तरको दृष्टिकोणबाट असाथै संकटग्रस्त छ। न राजनीतिक दल खुला छन्, न त खुला दलीय संरचना निर्माणका लागि हस्तक्षेप गर्न सक्छे युवा छन्। राजनीतिक दल खुला हुँदा योग्यहरू उदाउँछन्, नेतृत्वमा पुग्छन् अनि अक्षमहरूलाई विश्वासित गर्न्छन्। यसेले आफै विश्वासित हुनुपर्ने गरी पार्टी पुनर्संरचनाको जोखिम लिन आजको पार्टी नेतृत्व मात्र हैन, पार्टीमा स्थापित युवाधारि तयार छन्।

एक अध्ययनका अनुसार संसदीय व्यवस्थामा राजनीतिक दलहरूको औसत आयु ४३ वर्ष हो। पार्टी पुरानो हुँदै ज्याँदा सदस्यतालाई खुला नबाए पार्टीको अवसान अवश्यम्भावी छ। पार्टीलाई तरुण र तन्तुरुस्त बनाइराख्न बेलायतको प्रतिपक्षी दल लेबर पार्टीले केन्द्रीय समितिमा २७ वर्षमुनिको युवाको प्रतिनिधित्व विधानतः सुनिश्चित गरेको छ।

पाकिस्तानको सतारुढ तहरिक-ए-इन्साफको विधानमा पार्टीको राष्ट्रिय परिषदा १० जना युवा र विद्यार्थी अनिवार्य सदस्य रहनुपर्ने व्यवस्था छ। नेपालको दूलो 'प्रजातान्त्रिक' दल नेपाली कांग्रेस स्थापना भएको ७० वर्ष कटिसक्यो। मुलुकको आधा जनसंख्या २४ वर्ष उमेरमुनिको छ, तर कांग्रेसको केन्द्रीय समितिमा ४० वर्षमुनिको एकजना पनि सदस्य छैनन्, अर्थात् वास्तविक युवामुक्त छ, कांग्रेसको केन्द्रीय समिति। यथावस्थाको पार्टी संरचना, आन्तरिक निर्वाचन पद्धति र मनोनयन परम्पराबाट पार्टीका ठूला नेताको गुटबाट 'दीक्षित' अनि बफादार कार्यकर्ताभन्दा अर्को कोही स्वाधीन युवा नेतृत्वमा पुग्ने अवस्था पनि छ।

नेपालको राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐन, ०७३ अनुसार १८ वर्ष उमेर पूरा भएको व्यक्ति राजनीतिक दलको सदस्य बन्न योग्य हुन्छ। ०८७ को चैतमा जन्मिएका व्यक्तिले ०६५ को चैतमा १८ वर्ष उमेर पुगेलगतै कांग्रेस पार्टीको साधारण सदस्यता लिएका थिए भने पार्टीको विधानअनुसार २० वर्षको उमेरमा उनले क्रियाशील सदस्यता प्राप्त गरे, र निरन्तर पार्टीको क्रियाशील सदस्यको स्तरमा सक्रिय छ भने ०७७ को चैतमा उनी ३० वर्ष पुग्दा ०७७ को फागुनमा हुने तय गरिएको पार्टीको १४०५ महाधिवेशनमा निरन्तर क्रियाशील सदस्य रहेको १० वर्ष पुग्दैन। र, पार्टीको मौजुदा विधानअनुसार कम्तीमा १० वर्ष निरन्तर क्रियाशील सदस्य रहेको महाधिवेशन प्रतिनिधिले मात्र जिल्ला समितिको सभापति, प्रदेश समितिको सदस्य वा केन्द्रीय समितिको सदस्यमा उम्मेदवार बन्न उनलाई १५०५

महाधिवेशनसम्म पर्खिनुपर्छ, जतिवेला उनको उमेर ३५ वर्षको हुनेछ। यसेगरी कांग्रेसको निरन्तर क्रियाशील सदस्य रहेको १५ वर्ष नयुगेका कारण कांग्रेसको १५५५५ महाधिवेशनमा पार्टीको प्रदेश समितिको प्रमुख वा केन्द्रीय समितिको प्रमुखको उम्मेदवार बन्नबाट वज्चित हुनेछन्। प्रदेश समितिको वा केन्द्रीय सभापतिको उम्मेदवार बन्न १६५५ महाधिवेशनसम्म पर्खिनुपर्ने हुन्छ। त्यसवेला उनको उमेर ४० वर्षको हुनेछ। यसरी कांग्रेसको विधान ०१७ (संशोधनसहित)को प्रावधानअनुसार युवा हुने उमेर कठेपछि बल्ल नेतृत्वको दाबदार हुन पाउँछन्।

खुला प्रवेश र सहज पहुँचका राजनीतिक संस्था र संरचनाको स्थापनाका लागि वकालत गर्नुपर्ने प्रजातान्त्रिक पार्टीको आन्तरिक संरचना संसारमै योभन्दा सँघुरो र संकीर्ण हुन सक्दैन। सन् २०१३ देखि ०१७ सम्म चार वर्ष अस्ट्रियाका विदेशमन्त्री रहेका, ०१७ देखि ०१९ सम्म चान्सलर र ०२० मा दोस्रोपटक चान्सलरमा निर्वाचित सेबास्टियन कर्ज नेपाली नागरिक दुन्थे र १८ वर्षको उमेरमै कांग्रेसको सदस्यता लिएका हुन्थे भने आगामी १४०५ महाधिवेशनमा बल्ल उनी जिल्ला सभापतिको उम्मेदवार बन्न योग्य हुन्थे। प्रदेश सभापतिको उम्मेदवार बन्न कर्जलाई ०८२ सालमा हुने १५०५ महाधिवेशन कुरुर्थ्यो, जतिवेला अस्ट्रियामा सम्भवतः उनी राजनीतिबाट सन्ध्यास लिइसकेका हुनेछन्।

अब यिषेकमै हैँ, गुजरातमा पठिदार आन्दोलनबाट एकाएक उदाएका हार्दिक पठेल २६ वर्षको उमेरमा भर्खेर भारतीय राष्ट्रिय कंग्रेसको गुजरात अध्यक्ष भएका छन्। उनी पोहोर मात्र कंग्रेस पार्टीमा आबद्ध भएका थिए। गुजरात साढे ६ करोड आवादीको प्राप्त हो। उनी नेपाली हुन्थे र नेपाली कांग्रेस पार्टीमा आबद्ध भने हार्दिक पठेलको अवस्था के हुन्थो दोहो(याइरहन परेन।

यस्तो संकीर्णताविरुद्ध आजका कांग्रेसी युवाले किन विद्रोह गर्दैनन्? यिद्रोहशूच्य भएर प्रजातान्त्रिक

आवरणभित्रको 'निरकुश' पार्टीको सदस्यका रूपमा कुनै युवा कसरी जीवित रहन सक्छ?

कांग्रेसमा धार्मिक संस्थामा जस्तै 'भर्टिकल ९८८०८० सम्बन्ध र संरचनाहरू निर्माण गरिदिएर चेतनशील युवाभित्र नेतृत्वप्रति रहने प्रश्न, विमति र विद्रोहको सम्भावनाको शोषण गरिएको छ, दासहरू जन्माइएको छ। फ्रान्सेली उपनिवेशवादिविरुद्ध हैटीका दासले सफल विद्रोह गरेपछि सशक्ति बनेका ब्रिटिस उपनिवेशवादीले दासहरूमा विद्रोहको चेतना निर्मल पार्न मानिसको स्वतन्त्रता र समानता स्थापित गर्ने सबै अनुच्छेदहरू बाइबलबाट हटाएर दासले स्वीकार गर्न बहकाउन सकिने अनुच्छेदहरू थपेर तयार पारिएको बाइबलबाट दास संस्करण व्यारेवियन टापुका दासहरूमा वितरण गर्थ। कांग्रेसको विधान एउटा प्रजातान्त्रिक पार्टीले अवलम्बन गर्नुपर्ने खुला आदर्श विधानको 'दास संस्करण' हो। आफै दासत्व स्वीकार गरेको एउटा युवाले आमनागरिकको, राजनीतिक सम्भास्तरको र देशको स्वतन्त्रताको पैरवी गर्न सक्दैन।

विपी कोइराला बन्ने लक्ष्य राखेर कांग्रेसमा क्रियाशील युवासँग सपना छैन, प्रश्न छैन, विद्रोह छैन, विचारको संशाधन छैन। अनि यिनको क्रियाशीलताले न मुलुकको आजको आकांक्षाको गरिराइ भेट्न सक्छ, न भोलिको सम्मुन्नतिको उचाइ नाप सक्छ। भारतीय स्वतन्त्रता संग्राम र अन्तर्राष्ट्रिय समाजवादी आन्दोलनकै नेता, जवाहरलाल नेहरू, जयप्रकाश नारायण, रामसनोहर लोहियाका सहयोदा, १५ वर्षको उमेरमै महात्मा गान्धीलाई भेटेर उत्प्रेरित भएका, ३६ वर्षको उमेरमै राणा निरकुशताविरुद्धको जनक्रान्ति नेतृत्व गरी प्रजातन्त्र स्थापना गरिसकेका ती बिपीको उचाइ लिने आकांक्षा राजनीतिको आधा उमेर आफै पार्टीको नेता को 'हनुमानगिर' गरी सिद्धाइएका वा सिद्धाइ भएको आपारिकले आफ्ना सन्धानको उज्यालो भविष्यको प्रतिविम्ब देखन सक्दैन। यी युवा आज विद्यालयमा पढिरहेका विद्यार्थीको ज्ञान, चेतना र सूचनाका अगाडि श्रोता बन्ने धैर्य राख्नन्। तर, विश्वविद्यालयका पदाधिकारी नियुक्ति गर्ने पार्टीका बैठकमा गुटनिकट आकांक्षीको पक्षमा लिखिए गर्न्छन्।

गुर्जिँदै जनताका प्रधानमन्त्री बनेका विपी कोइरालाका राजनीतिका उत्तार-चढावहरू आधुनिक राजनेतामा नेल्सन मन्डेलाबाहेक अस्ले बुफन सक्दैन।

आजका कांग्रेसी युवाका लागि सुन्दरीजल 'लुम्ब म्युजियम' हो, सानेपा 'जे रसेलम' हो। आफैनै पार्टीको इतिहासको एकाकी जानकारी राजनु, जिल्लाका नेतासँग सम्पर्क स्थापित गर्नु, गुटाधीशसँग नियमित साक्षात्कार गरिराइ यिनका लागि दलीय कटिबद्धताको प्रमाण हो। नेताका नाममा मरणोपरात्त अध्ययन प्रतिष्ठान स्थापना गरेर, भ्रातृ संगठनका इतिहासबाटे पकेटबुक सम्पादन गरेर, भितपात्रो मुद्रण गरेर, उही वक्ता, उही श्रोता र उही विषयमा अनगिन्ती कार्यक्रम आयोजना गरेर यिनीहरूले बैद्धिकताको आवरण निर्माण गर्न्छन्। यिनका कार्यक्रमका प्रमुख अतिथिको 'जुँगाको रङ' ले यिनको गुटको परिचय दिन्छ। आफैनै राजनीतिक राजमार्ग भेटिएका अतिथिको मार्गनिर्देशले मात्र सञ्चालित हुने यी युवाले मुलुकलाई कुन गोरेटोबाट हिँडाउने हुन, कुन भिरबाट लडाउने हुन?

आजका कांग्रेसी युवा देशका उत्कृष्ट निजी विद्यालयमा आफ्ना बालबच्चालाई पढाएर सामुदायिक र सकारी विद्यालयको स्तरोन्तिको क्रान्तिकारी बकालत गर्न्छन्। यिनको चिर र चरित्रमा कुनै नागरिकले आफ्ना सन्धानको उज्यालो भविष्यको प्रतिविम्ब देखन सक्दैन। आजका बालबालिकालाई नेपालमै अध्ययन, श्रम, व्यवसाय गर्न उत्प्रेरित गर्ने पूर्वाधार र संरचना निर्माण गरिदिने क्षमता देख्दैन। यी युवा आज विद्यालयमा पढिरहेका विद्यार्थीको ज्ञान, चेतना र सूचनाका अगाडि श्रोता बन्ने धैर्य राख्नन्। तर, विश्वविद्यालयका पदाधिकारी नियुक्ति गर्ने पार्टीका बैठकमा गुटनिकट आकांक्षीको पक

तैकलिपक शक्ति बनाउने आधार नै कमजोर

सत्यनारायण मण्डल

जसपाको ५३ सदस्यीय केन्द्रीय कार्यकारिणी समिति घोषणा भएको छ, जसमा दुई जना मनोनयन गर्न बाँकी छ। त्यसमा मेरो नाम परेन वा पारिएन भन्ने कुरामा मेरो असन्तुष्टि भन्दा पनि केन्द्रीय कार्यकारिणी समितिको निर्माण समावेशिता समावेशिताको सिद्धान्त विपरीत छ। यसमा मात्रै मेरो असन्तुष्टि छ।

तत्कालीन राजपाको तर्फबाट महेन्द्र यादवको कोटामा तीन जना परेका थिए। उहाँले तीनै जना यादवलाई नै मनोनित गर्नुभयो। अन्य नेताहरूको पनि त्यस्तै हिसावकिताब छन्। महेन्द्र ताकुरले पनि उच्च जातिबाट बडी राख्नुभएको छ, राजेन्द्र महतोले पनि आफ्नो जातिका धेरै माछेलाई राख्नुभयो। निर्वाचन आयोगले सबै पार्टीलाई परिपत्र गरेको छ कि पार्टीभित्र बन्ने कुनै पनि समितिमा समानुपातिक र समावेशी प्रतिनिधित्व दुनुपर्छ। यस्तै, नेपालको संविधानले पनि समानुपातिक समावेशी दुनुपर्न भनेको छ। अरु पनि धेरै सैद्धान्तिक धाराहरू छन् जसले समानुपातिक समावेशिताको सिद्धान्तमा मनोनयन वा नियुक्ति गर्नुपर्न भनेका छन्। ५१ जनाको केन्द्रीय कार्यकारिणी समितिमा एक जना पनि दलित छैन, मधेशका जनजाति छैन। मधेशका जनजाति भनेको धानुक, कुमी, केवट र अमात (डिक्का) समुदाय हो। यस समुदायबाट एक जना पनि छैन। डिक्काको जनसंख्या नेपालमा १२ लाखभन्दा बढी छन्। अर्को कुरा दलितबाट पनि एक जना प्रतिनिधित्व गराइएको छैन। म महेन्द्र यादवको पार्टीमा उपायक्षम थिए। उहाँले जसरी रमेश यादवलाई मनोनयन गर्नुभएको छ, मेरो प्रोटोकल माथि छ। म यादव नभएकोले मलाई मनोनयन गरिएन। मभन्दा मुनितिरका रमेश यादवलाई मनोनयन गर्नुभयो। उहाँकै कोटामा रामनरेश यादवलाई गर्नुभएको छ, उहाँ त मन्त्री पनि हुनुहुन्छ। अब उहाँ मन्त्रालय चलाउने हो कि केन्द्रीय समितिमा काम गर्नुहुन्छ? त्यसकारणले म यो केन्द्रीय कार्यकारिणी समितिबाट एकदम असन्तुष्ट छु।

केन्द्रीय कार्यकारिणी समितिमा जसरी उहाँहरूले मनोनयन गर्नुभएको छ, यसबाट तीनवटा कुरा प्रमाणित भएको छ। एउटा जातिवाद, दोस्रो नातावाद र तेस्रो कृपावादभन्दा उहाँहरू माथि उद्दन सकुभएन भन्ने कुरा प्रमाणित भएका छन्। उहाँहरूको परिवारका माछेहरू, गणेश परिक्रमा गर्नेहरू वा जातिका माञ्छेहरू मात्रै परेका छन्।

निश्चिरलुप्ता अहिले धेरै समितिहरू निर्माण हुन बाँकी छ तर जसपाको यो गमर्निङ्ग कमिटी हो। यो गमर्निङ्ग कमिटीले अन्य समितिहरू बनाउने हो। त्यसकारणले केन्द्रीय कार्यकारिणी समिति सन्तुलित बन्नुपर्न थियो। यसमा सबै क्षेत्र, वर्ग, समुदायबाट समेटिनुपर्न थियो।

केन्द्रीय कार्यकारिणी समितिले अन्य बन्ने समितिहरूमा प्रभाव पार्न भएकोले सन्तुलित हुनुपर्दथ्यो। तर सुरुको जुन मुख्य समिति नै खराब छ भने त्यसबाट हामी कतिसम्म अपेक्षा गर्न सक्छौ?

केन्द्रीय कार्यकारिणी समिति नै असन्तुलित भइसकेपछि अब बन्ने अन्य समितिहरू पनि असन्तुलित बन्ने छन्। त्यसैले केन्द्रीय कार्यकारिणी समितिलाई समानुपातिक समावेशी सिद्धान्तभन्दासार र भोगिलिकरूपमा पनि समावेशी बनाइ पुर्नगर्न गर्नुपर्छ। समानुपातिक समावेशीका लागि हामी लड्डै आएका छौं र सरकारसँग पनि हामीले यही कुरा माग गरिरहेका छौं। हामीले आफ्नै कार्यकारिणी समिति बनाउँदा त्यो सिद्धान्तलाई मान्दैनौ भने यो एउटा दुःखो कुरा हो। समानुपातिक समावेशिताका लागि हामी राख्नेसँग लडिरेका छौं तर आफ्नै कार्यकारिणी समितिमा ती कुरालाई गौण गरेका छौं। हाम्रा नेताहरूमा यस किसिमको भावनामा विचलन भएको देखिन्छ। हाम्रा नेताहरूले पलायनवादी यित्तनबाट मुक्त भएर तुरन्त केन्द्रीय कार्यकारिणी समितिलाई समानुपातिक समावेशिताको सिद्धान्तभन्दासार बनाउनुपर्छ। त्यसपछि मात्रै नेपालमा वैकल्पिक शक्ति निर्माणको आधार तयार हुन्छ।

लिपुलेक, लिम्पियाधुरा र कालापानी नेपालको हो भन्ने प्रष्ट प्रमाण र तथ्यहरू छन्। तर, यसमा नेपाल सरकारको अलिकति कमजोरी देखिएको छ। सरकारले प्रमाणहरू संकलनका लागि अहिले ९ सदस्यीय विज्ञ समूह निर्माण गरेको छ। यसका बारेमा भारतका विभिन्न मिडियाहरूले चीनको उक्साहटमा र जबरजस्ती आफ्नो नै कक्षामा राख्यो भनिरहेको छ। यस्तो टिप्पणी गर्ने ठाउँ नेपालले नै दिएको हो। संसदबाट पारित गरिसक्यो तर प्रमाणहरूका लागि विज्ञ समूह गर्न गरिएको छ। यसको मतलब अहिलेसम्म हामीसँग प्रमाण छैन जस्तो सन्देश गयो। सन् १९८६ को सुगौली सधिले स्पष्ट गरेको छ कि ती भूभागहरू हाम्रै हो। अब नेपाल सरकारको कुनौनीतिक कुशलतामा निर्भर पर्छ कि कुनौनीतिक वार्तामा बसेर कसरी ती भूमिहरू आफ्नो स्वामित्वमा ल्याउने। अहिलेसम्म ती भूभागहरू भारतकै कब्जामा छ। अब नेपाल सरकारले आफ्नो दक्षता देखाउनुपर्यो। शक्ति प्रदर्शन र सम्बन्ध बिगारेर ती भूभागहरू फिर्ता हुनेवाला छैन।

हो, अहिले प्रमाण संकलनका लागि विज्ञ समूह बनाउनुपर्न आवश्यकता थिएन। सरकारसँग त प्रमाण र तथ्यहरू त अवश्य नै होला। यदि विज्ञ समूह गर्न गरेको पनि छ भने परराष्ट्र मन्त्रालय मातहत इडो-नेपाल डेस्क छ, त्यसैले विज्ञहरू सहयोग लिनुपर्दथ्यो। नेपालले प्रमाण संकलनका लागि विज्ञ समूह गर्न गरेको भनेर नेपाल सरकारले अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा आफ्नो मुदालाई

कमजोर पार्ने काम गरेको हो। सरकारले विज्ञ समूह गर्न गरिएको छ भने कुरा आफ्नो प्रवक्ताहरू बाहिर ल्याउनुपर्न थिएन। इन्डो-नेपाल डेस्कको माध्यमबाट प्रमाणहरू संकलन गरिएको भए राम्रो हुन्छ्यो। सरकारले आफ्नो प्रवक्ताहरू विज्ञ समूह गर्न गरिएको कुरा बाहिर ल्याउनु भनेको आफ्नो कमजोर दर्शाउनु हो। विज्ञ समूह गर्न भएको हो भने त्यसलाई यसलाई बाहिर ल्याउनुपर्न थिएन। अर्को कुरा विज्ञ समूह गर्न गरिएको कुरा बाहिर ल्याउनु भनेको आफ्नो कमजोर दर्शाउनु हो। विज्ञ समूह गर्न भएको हो भने त्यसलाई यसलाई बाहिर ल्याउनुपर्न थिएन।

ती भूभागहरू नक्सामा ल्याइए पनि भोगचलनमा ल्याउन सरकारसँग धरै त्रुतीहरू छन्। जुन भूभागहरूमा हामीले दावा गरिरहेका छौं त्यहाँसम्म पुने हाम्रो एक्सेस नै छैन। त्यहाँ बसोबास गर्ने जनताहरूसँग ६०-६५ वर्षदेखि नेपाल सरकारको कुनै वास्तै थिएन। त्यहाँका जनतालाई भारतको सरकारले आधार कार्ड, राशन कार्ड दिएको छ, सडक निर्माण गरिएको छ। नेपाल सरकारले त्यहाँ एक पैसाको बजेट नदिने, त्यहाँका जनतालाई हेरचाह नगर्ने, न सडक बनाउने र खानेपानी, बिजुलीसेवत दिएको छैन। आगामी आर्थिक वर्षको बजेटमा ती ठाउँका लागि कुनै व्यवस्था गरेको छैन। एउटा जुन बिअपी खडा गरिएको छ, त्यो पनि ४० किलोमिटर वरै खडा गरिएको छ। त्यहाँ न हाम्रो प्रहरी प्रशासनको उपस्थिति छ। यसकारणले सुरक्षा चुनौती त छ। त्यहाँका जनताहरू भारतको प्रभावमा परिसकेका छन्। त्यसकारणले नेपालले यस्ता समस्याहरू समाधान गर्दै नेपालले भारतसँग राम्रो सम्बन्ध राख्ये कुनौनीतिक दक्षता देखाउनुपर्यो।

निश्चिरलुप्तमा यो पनि एउटा कमजोरी हो कि सरकारले आफ्नो बजेटमा ती भूभागहरूका लागि कुनै किसिमको प्याकेज राख्न सकेन। कमसेकम आगामी बजेटमा त्यहाँका जनताका लागि बिजुली, खानेपानी, सडक निर्माण, खाद्यान्तर लगायत आकर्षित हुनुपर्दथ्यो। तर, आगामी आर्थिक वर्षको बजेटमा पनि नेपाल सरकारले केही पनि गरेन। त्यस हिसावले ती भूभागहरू नेपालको हो कि होइन भन्ने कुरा नेपाल सरकारले धेरै त्रूटि गरेको छ। तर, ती भूभागहरूसहितको नक्सा संसदले सर्वसम्मतिहरू जसरी अनुमोदन गर्यो, नेपालको लागि सबभन्दा ढूलो प्रमाण हो।

(मधेश दर्पण किंवर सेवा)

पर्नेछ।

अहिले त लिम्पियाधुरा, लिपुलेक कालापानी र २६ जिल्लामा ६७ हजार हेक्टर जमिन भारतले मिच्यो। संविधानलाई माफिया, तस्कर, र विदेशीलेसमेत मिचिरहेका छन्, हरेक पद पैसामा किनबेच भइरहेको छ, हरेक अपराधी पैसाले टाउको उठाइरहेको छ। यदि जनताको भावना र अपेक्षा समेटिएको संविधान आएन, विधिको शासनका लागि कडा संविधान बन्न सकेन भने देशको अस्तित्व संकटबाट समाप्तितर उन्मुख हुनेछ।

आमनागरिक किन बाध्य पारिदैछन्? अव जनताले भन्ने सकुनुपर्छ खराव कानुन तिमीसँगै राख। म नागिएर नाच्दिन। आज संघीयता फालिदिउँ भन्ने आवाज साताधारीकै मुख्यबाट सुनिन्छ। संघीयता महगो भयो भन्ने सवाल सर्वत्र उठेको छ। यो अभिव्यक्तिको अर्थ भनेको राजनीति र नागरिक समाजमा संघीयता देशले धान्न त सक्दैन भन्ने नै हो। जब संघीयतामा लेखिएका विषयमा संविधान पालनाको पहिलो दायित्व भएकालाई छन्, हामी जनता धानानन्दको दमन र शोषण खप बाध्य हो।

यस्तै बेलामा एउटा चाणक्य र एकजना चन्द्रगुप्त मौर्य चाहिने हो। जसले शोषणको अन्य र लोककल्याणकारी राज्यको परिकल्पना गरेसँ। चाणक्य र चन्द्रगुप्त छैनन्, यही लाभ उठाएर यी शोषणका अशूरहरू आफूलाई अर्जुन हुँ भन्नन्। अर्जुन हुन अर्जुन दृष्टि, एकाग्रता र त्याग चाहिन्छ भन्ने यिनलाई भेउ नै छैन। गिरीमा गोबर भरिएकाले नै नेपाल र नेपालीको यो दृष्टिको बढ्दै गएको हो।

महात्मा गान्धीले भनेका थिए- खराव

खेलकुद

<h2

• प्रभु र समृद्धि क्यापिटलको एकीकृत कारोबार सुरु

प्रभु क्यापिटल लिमिटेड र समृद्धि क्यापिटल लिमिटेड एक-आपसमा गार्भित एकीकृत कारोबार सुरु भएको छ। दुवै संस्थाले प्रभु क्यापिटल लिमिटेडको नामबाट कारोबार सुरु गरेका हुन्।

एकीकृत कारोबार सुरुवात समारोहमा प्रमुख अतिथि नेपाल धितोपत्र बोर्डका अध्यक्ष भीष्मराज दुग्नानाले नेपाली चुंजी बजारमा मर्जरपाठिको प्रभु क्यापिटलले गुणस्तरीय सेवा प्रदान गरी चुंजी बजारमा महत्वपूर्ण योगदान दिने विश्वास व्यक्त गरेका थिए। नेपालमा सेक्युरिटीजेसनको अवधारणा नभएको हुँदा धितोपत्र बोर्डले यसतर्फ समेत ध्यान दिइरहेको अध्यक्ष दुग्नानाले बताए। विश्टीकृत योजनामा धितोशी लगानीसमेत भित्राउन सकिने व्यवस्था गरेकाले क्यापिटलहरू अभ बढी सिर्जनशील हुनुपर्न उनको भनाइ थियो। कार्यक्रममा तत्कालीन समृद्धि क्यापिटलका अध्यक्ष एलपी भानु शर्माले चुंजी बजार व्यक्ति मात्रै नभई समाज नै बने मेलो भएको बताए। ढूला-ढूला संस्थाहरू नवनीकन देश बन्दैन भन्दै नेपाल धितोपत्र बोर्डले नियामकीय दायरा फराकिलो बनाइदिउपर्न उनको भनाइ थियो।

प्रभु रुपका अध्यक्ष देवीप्रकाश भट्टरान्नले धितोपत्र बोर्डका अध्यक्ष दुग्नानाको कार्यकालमा नेपाली चुंजी बजारले विषम परिस्थिति भोगेको भए तापनि स्थायी सरकार भएको हुँदा आउने दिनमा थप परिष्कृत भई नयाँ उचाइ छुने विश्वास व्यक्त गरेका थिए।

• टेलिकमको समर अफर सुरु

नेपाल टेलिकमले स्प्रिङ अफरअन्तर्गतका याकेजहरूलाई परिमार्जन गरी समर अफर सुरु गर्न भएको छ। १ साउनदेखि १० दिनसम्म उपलब्ध हुने अफरमा केही प्याक यथावत राखिएको छ भने केहीलाई परिमार्जन गरिएको छ। कम्पनीले युट्युब रिट्रिभ डेटा प्याकअन्तर्गत २५ रुपैयाँमा एक दिनका लागि १ जिबी डेटा उपलब्ध गराएको छ। सोसल मिडिया प्याकअन्तर्गत १५ रुपैयाँमा एक दिनका लागि २ सय एमबी डेटा उपलब्ध हुनेछ।

रातिको भावाइस प्याक यसअघि राति १० बजेदेखि बिहान ६ बजेसम्म मात्र उपलब्ध भएकोमा अब बिहान ७ बजेसम्म उपलब्ध गराइने कम्पनीले जनाएको छ।

कर्पोरेट

नाइट टाइम भावाइस प्याकअन्तर्गत १० रुपैयाँमा उपलब्ध ६० मिनेटको भावाइस प्याक यथावत छ भने १५ रुपैयाँमा ३ रातका लागि २ सय मिनेट र ३० रुपैयाँमा ७ रातका लागि ३ सय ५० मिनेट भावाइस प्याक उपलब्ध हुनेछ।

अल टाइम डेटा प्याकअन्तर्गत ६० रुपैयाँमा ३ दिनका लागि ४ सय एमबी, १ सय रुपैयाँमा ७ दिनका लागि ८ सय एमबी, २ सय ८० रुपैयाँमा २८ दिनका लागि २५ जिबी, ५ सय रुपैयाँमा २८ दिनका लागि ७ जिबी र ८ सय रुपैयाँमा २८ दिनका लागि १६ जिबी डेटा उपलब्ध हुने जनाइएको छ। डेटा प्याकअन्तर्गत १० रुपैयाँमा ८० एमबी र १८ रुपैयाँमा २ सय ५० एमबी डेटा प्याक प्राप्त गर्न सकिनेछ। बिहान ६ देखि साँझ ६ बजेसम्म प्रयोग गर्न सकिने सो प्याकको समयावधि २४ घन्टा हुने जनाइएको छ। राति ११ देखि बिहान ६ बजेसम्म चलाउन सकिने अनलिमिटेड डेटा प्याकेज २० रुपैयाँमा उपलब्ध हुनेछ।

डे भावाइस प्याकअन्तर्गत १२ रुपैयाँमा बिहान ५ बजेदेखि साँझ ५ बजेसम्म १ सय २० मिनेट कल गर्न सकिनेछ। यो अफरमा प्रदान गरिएको १ सय २० मिनेट एकै दिन प्रयोग भएन भने भोलिप्लट २४ घन्टासम्म सोही अवधिमा प्रयोग गर्न सकिनेछ।

• एनसेलको 'इन्डलेस कुराकानी प्लस' योजना

एनसेलले प्रिपेड ग्राहकका लागि एनसेल नेटवर्कमित्र अर्थे सुलभ दरमा धेरै कुराकानी गर्न सक्ने योजना ल्याएको छ। कम्पनीले नयाँ थिम 'प्लस'अन्तर्गत प्रिपेड ग्राहकलाई भावाइस अफर 'इन्डलेस' कुराकानी प्लस ल्याएको हो।

योजनाअन्तर्गत प्रिपेड ग्राहकले ७ दिन, १५ दिन वा ३० दिनको समयावधि रहेको भावाइस प्याक आफ्नो आवश्यकताअनुसार सुचारू गर्न सक्ने जनाइएको छ। ग्राहकले ७ दिन समयसीमा रहेको ७ सय मिनेट टक टाइम करसहित १६ रुपैयाँमा लिन सक्ने जनाइएको छ। यो प्याकमा ग्राहकले ७ दिनसम्म प्रतिदिन १ सय मिनेट टक टाइम प्राप्त गर्नेछन्।

त्यस्तै, १५ दिनको प्याकमा ग्राहकले करसहित १ सय १२ रुपैयाँमा १८ सय ७५ मिनेट टक टाइम पाउने कम्पनीले जनाइएको छ। १५ दिनसम्म प्रत्येक दिन १ सय २५ मिनेटको टक टाइम उपलब्ध हुने जनाइएको छ।

साथै, भावाइस सेवाको अलि धेरै आवश्यकता रहेका ग्राहकका लागि ३० दिनको भावाइस प्याक रहेको छ। यस प्याकअन्तर्गत ग्राहकले करसहित ३ सय ८२ रुपैयाँमा ४५ सय मिनेट टक टाइम लिन सक्ने कम्पनीले जनाइएको छ। यसमा ग्राहकले हरेक दिन १ सय ५० मिनेट टक टाइम ३० दिनसम्म प्राप्त गर्नेछन्। यो प्याक सुचारू गर्ने ग्राहकले ८ पैसा प्रतिमिनेटमा कुराकानी गर्न सक्ने कम्पनीले जनाइएको छ।

• सिइओ भाले नेपाल लाइफबाट बिदा लिए

नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनीमा करिब एक दशकको सेवा अवधि सम्पन्न गरी प्रमुख कार्यकारी अधिकृत (सिइओ) विवेक भा साउन १ गतेबाट बिदा लिए। उनले सचालक समितिसँग भएको सम्झौता बमोजिमको प्रथम कार्यकाल सफलता पूर्वक पुरा गरी साउन १ गतेबाट नेपाल लाइफबाट बिदा लिन लागेका हुन्। नेपाल लाइफको २० वर्ष यात्रामा करिब एक दशक नेतृत्व गर्नुभएका भाको कार्यकाल सबै सुचाराङ्कमा उत्कृष्ट बन्दै जीवन बीमाको क्षेत्रमा करिब एक तिहाइ बजार हिस्सा कायम राख्न सफल भयो।

सदैव आफ्ना सहकर्मी कर्मचारीहरूलाई आफ्नो मूल शक्ति मान्ने र अभिकर्ताहरूलाई प्रगतिको सापेक्षदारको रूपमा सम्पादन गर्नुहुने भाले अभिकर्ताहरूको लगनशीलता, बीमितहरूको विश्वास, कर्मचारीहरूको साथ, शेयर धनीहरूको अटुट विश्वास, संचालक समितिको मार्गनिर्देशन र नियमनकारी निकाय बीमा समितिको सहयोगले नै कम्पनीले यो उचाइ कायम गर्न सकेकाले अभिकर्ता, बीमित, कर्मचारी, शेयर धनी, संचालक समिति तथा बीमा समितिलाई धन्यवाद व्यक्त गर्दै आभार व्यक्त गरे।

हालसम्म करिब २६ प्रतिशत नागरिकको पहुँच रहेको बीमा क्षेत्रले देशभरीका कुना-कन्दरासम्म बीमाको सहज पहुँच पुऱ्याउन नेपाल लाइफले अभै विश्वासिलो ढंगले उत्कृष्ट सेवा निरन्तर पसिँदै जाने विश्वास व्यक्त गरे। जसका लागि आवश्यकता अनुसार आफ्नो तर्फबाट सदैव योगदान गर्न तत्पर रहेको सिइओ भाले बताए। सिइओ भाले आगामी दिनमा कम्पनीले नयाँ उचाइ लिने विश्वासका साथ सफलताको शुभकामना व्यक्त गरे। साथै, संचालक समिति अध्यक्ष गोविन्दलाल संघर्षले सिइओ भाको सफल कार्यकालको उच्च मूल्याङ्कन गर्दै धन्यवादका साथै कृतज्ञता व्यक्त गरे।

कला/साहित्य

• 'जूनसरी विलाई गयौं'को लिरिकल भिडियो सार्वजनिक

नेपाली साहित्य फॉट्टमा विशिष्ट स्थान बनाइसकेका युवा साहित्यकार भीष्म राज फुलारा गीतकारको रूपमा नेपाली गीत, संगीतको क्षेत्रमा पदार्पण गरेको छन्। श्रीमुलाराद्वारा आमाको सम्पन्ननामा लिखित 'जूनसरी विलाई गयौं' बोलको उत्त गीतका संगीतकार विक्रम थापा र गायक स्वरूप राज आवार्य रहेका छन् भने संगीत संयोजन विसन मानन्दराको रहेको छ। फुलारा लिटरेचर फाउंडेशन र द लभ अफिसेस अफ बासु डि. फुलारा पिसीको सहकार्यमा निर्माण गरिएको उत्त गीतको लिरिकल मूँजिक भिडियो गीतकार फुलाराको अधिकारीक युट्यूब च्यानल 'फुलारा इन्टरेन्सेन्ट' बाट एक कार्यक्रम बिच सार्वजनिक गरिएको हो। गीतकार भीष्म राज फुलारा गीतका बारेमा यसो भन्नन, 'आज म निकै नै भाबुक भएको छु। मैले सानैमा मेरी आमा गुमाउनु परेकोले मेरी आमाको सम्पन्ननामा यो गीतको सिर्जना गरेको थिएँ। यसका अतिरिक्त यो गीत संसारकी आमाहस्ता समर्पित गीत हो भन्न चाहन्छु।'

त्यसैगरी उत्त गीतका गायक स्वरूप राज आवार्य यसो भन्नन् भैले मेरो २५ वर्ष सांगीतिक यात्रामा सयों गीतहरू गाएँ। म सधै गहन गीतहरूको खोजीमा हुन्नु। गीतकार भीष्मराज फुलाराज्युका शब्दहरू निकै नै अबल रहेको पाएँ। गीतकार फुलाराजीले भने भै आमा गुमाइसकेका संसारका ती सबै सन्तानहरूको साफा गीत हो यो भन्ने कुरामा म पनि सहमत हु। कार्यक्रममा उत्त गीतका संगीतकार विक्रम थापाले समेत गीतकार भीष्म राज फुलारा नेपाली गीत संगीत क्षेत्रमा अबल गीतहरूको अभाव रहेको वर्तमान अवस्थामा फुलाराजी जस्ता संवेदनशील गीतकारको खाँचो रहेको औत्याउनु भएको थिएँ। उत्त गीतको छायाँकन किशोर खनाल र सम्पादन श्यामराजा श्रेष्ठले गरेका हुन्।

नेपाल आयल निगम लि. को अति आवश्यक जानकारी

एल.पी. ग्याँस अत्यन्तै प्रज्वलनशिल पेट्रोलियम पदार्थ भएकाले यसको प्रयोगमा पर्याप्त सतर्कता एवं सावधानी अपनाउनु जस्ती हुन्छ। त्यसैले खाना पकाउने ग्याँसको चुहावटले हुने दुर्घटनाबाट बच्न देहायका कुरामा विशेष ध्यान पुऱ्याउन सम्पूर्ण उपभोक्त

